

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 16 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Włochy) — Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta przeciwko Massimiliano Rizzo

(Sprawa C-107/11) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry hazardowe — Przyjmowanie zakładów na imprezy sportowe — Wymóg koncesji — Konsekwencje wynikające z naruszenia prawa Unii przy udzielaniu koncesji — Wydanie 16 300 dodatkowych koncesji — Zasada równego traktowania i obowiązek przejrzystości — Zasada pewności prawa — Ochrona posiadaczy wcześniejszych koncesji — Przepisy krajowe — Minimalne odległości obowiązujące między punktami przyjmowania zakładów — Dopuszczalność — Działalność transgraniczna podobna do działalności objętej koncesją — Zakaz w przepisach krajowych — Dopuszczalność)

(2012/C 151/21)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta

Strona pozwana: Massimiliano Rizzo

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Działalność polegająca na przyjmowaniu zakładów — Przepisy krajowe uzależniające wykonywanie tej działalności od uzyskania zezwolenia i licencji bezpieczeństwa publicznego — Ochrona udzielana podmiotom prawa, które uzyskały zezwolenia i licencje dzięki procedurom ich udzielenia, z których niezgodnie z prawem wykluczono inne podmioty gospodarcze z tego samego sektora — Zgodność z art. 43 i 49 WE

Sentencja

1) Artykuły 43 WE i 49 WE, jak również zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, iż stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, które z naruszeniem prawa Unii wykluczyło określoną kategorię podmiotów gospodarczych z możliwości uzyskania koncesji na wykonywanie danej działalności gospodarczej i które zmierza do zaradzenia temu naruszeniu, organizując przetarg na znaczną liczbę nowych koncesji, chroniło pozycję rynkową uzyskaną przez działające już podmioty gospodarcze, w szczególności poprzez ustanowienie minimalnych

odległości między punktami zakładanymi przez nowych koncesjonariuszy a punktami działających już podmiotów.

- 2) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie temu, by nakładano sankcje za prowadzenie bez koncesji lub zezwolenia policji zorganizowanej działalności w zakresie przyjmowania zakładów na osoby powiązane z podmiotem, który został wykluczony z przetargu z naruszeniem prawa Unii, nawet po przeprowadzeniu nowego przetargu mającego zaradzić temu naruszeniu prawa Unii, ponieważ wspomniany przetarg i wynikające z niego udzielenie nowych koncesji nie zaradziły skutecznie niezgodnemu z prawem wykluczeniu wspomnianego podmiotu z poprzedniego przetargu.
- 3) Z art. 43 WE i 49 WE, zasady równego traktowania, obowiązku przejrzystości oraz zasady pewności prawa wynika, że warunki i zasady przetargu, takiego jak przetarg będący przedmiotem sporu w sprawach przed sądem krajowym, a w szczególności przepisy przewidujące cofnięcie koncesji wydanych na zakończenie takiego przetargu, takie jak przepisy zawarte w art. 23 ust. 2 lit. a) i ust. 3 projektu umowy między autonomiczną administracją monopoli państwowych a podmiotem otrzymującym koncesję dotyczącą gier hazardowych w zakresie imprez innych niż wyścigi konne, powinny być sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny, a ocena tego należy do sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 7.5.2012.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 16 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Santa Maria Capua Vetere — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Raffaele Arrichiello

(Sprawa C-368/11) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry hazardowe — Przyjmowanie zakładów na imprezy sportowe — Wymóg koncesji — Konsekwencje wynikające z naruszenia prawa Unii przy udzielaniu koncesji — Wydanie 16 300 dodatkowych koncesji — Zasada równego traktowania i obowiązek przejrzystości — Zasada pewności prawa — Ochrona posiadaczy wcześniejszych koncesji — Przepisy krajowe — Minimalne odległości obowiązujące między punktami przyjmowania zakładów — Dopuszczalność — Działalność transgraniczna podobna do działalności objętej koncesją — Zakaz w przepisach krajowych — Dopuszczalność)

(2012/C 151/22)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Raffaele Arrichiello

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Santa Maria Capua Vetere — Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Działalność polegająca na przyjmowaniu zakładów — Przepisy krajowe uzależniające wykonywanie tej działalności od uzyskania zezwolenia i licencji bezpieczeństwa publicznego — Ochrona udzielana podmiotom prawa, które uzyskały zezwolenia i licencje w wyniku procedur ich udzielania, z których niezgodnie z prawem wykluczono inne podmioty działające w tym sektorze — Zgodność z art. 43 WE i 49 WE

Sentencja

- 1) Artykuły 43 WE i 49 WE, jak również zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, iż stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, które z naruszeniem prawa Unii wykluczyło określoną kategorię podmiotów gospodarczych z możliwości uzyskania koncesji na wykonywanie danej działalności gospodarczej i które zmierza do zaradzenia temu naruszeniu, organizując przetarg na znaczną liczbę nowych koncesji, chroniło pozycję rynkową uzyskaną przez działające już podmioty gospodarcze, w szczególności poprzez ustanowienie minimalnych odległości między punktami zakładanymi przez nowych koncesjonariuszy a punktami działających już podmiotów.
- 2) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie temu, by nakładano sankcje za prowadzenie bez koncesji lub zezwolenia policji zorganizowanej działalności w zakresie przyjmowania zakładów na osoby powiązane z podmiotem, który został wykluczony z przetargu z naruszeniem prawa Unii, nawet po przeprowadzeniu nowego przetargu mającego zaradzić temu naruszeniu prawa Unii, ponieważ wspomniany przetarg i wynikające z niego udzielenie nowych koncesji nie zaradziły skutecznie niezgodnemu z prawem wykluczeniu wspomnianego podmiotu z poprzedniego przetargu.
- 3) Z art. 43 WE i 49 WE, zasady równego traktowania, obowiązku przejrzystości oraz zasady pewności prawa wynika, że warunki i zasady przetargu, takiego jak przetarg będący przedmiotem sporu w sprawach przed sądem krajowym, a w szczególności przepisy przewidujące cofnięcie koncesji wydanych na zakończenie takiego przetargu, takie jak przepisy zawarte w art. 23 ust. 2 lit. a) i ust. 3 projektu umowy między autonomiczną administracją monopoli państwowych a podmiotem otrzymującym koncesję dotyczącą gier hazardowych w zakresie imprez innych niż wyścigi konne, powinny być sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny, a ocena tego należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 16 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Vincenzowi Veneruso

(Sprawa C-612/11) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry hazardowe — Przyjmowanie zakładów na imprezy sportowe — Wymóg koncesji — Konsekwencje wynikające z naruszenia prawa Unii przy udzielaniu koncesji — Wydanie 16 300 dodatkowych koncesji — Zasada równego traktowania i obowiązek przejrzystości — Zasada pewności prawa — Ochrona posiadaczy wcześniejszych koncesji — Przepisy krajowe — Minimalne odległości obowiązujące między punktami przyjmowania zakładów — Dopuszczalność — Działalność transgraniczna podobna do działalności objętej koncesją — Zakaz w przepisach krajowych — Dopuszczalność)

(2012/C 151/23)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Milano

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Vincenzo Veneruso

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale ordinario di Milano — Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Działalność polegająca na przyjmowaniu zakładów — Przepisy krajowe uzależniające wykonywanie tej działalności od uzyskania zezwolenia i licencji bezpieczeństwa publicznego — Ochrona udzielana podmiotom prawa, które uzyskały zezwolenia i licencje dzięki procedurom ich udzielenia, z których niezgodnie z prawem wykluczono inne podmioty gospodarcze z tego samego sektora — Zgodność z art. 43 i 49 WE (obecnie art. 49 i 56 TFUE)

Sentencja

- 1) Artykuły 43 WE i 49 WE, jak również zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, iż stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, które z naruszeniem prawa Unii wykluczyło określoną kategorię podmiotów gospodarczych z możliwości uzyskania koncesji na wykonywanie danej działalności gospodarczej i które zmierza do zaradzenia temu naruszeniu, organizując przetarg na znaczną liczbę nowych koncesji, chroniło pozycję rynkową uzyskaną przez działające już podmioty gospodarcze, w szczególności poprzez ustanowienie minimalnych odległości między punktami zakładanymi przez nowych koncesjonariuszy a punktami działających już podmiotów.
- 2) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie temu, by nakładano sankcje za prowadzenie bez koncesji lub zezwolenia policji zorganizowanej